

זבחים דף פא

הלכות פסולי המקדש

פרק שני

שיבושים במתן דמים

א דמי קדשים שנתעברו, בין דם בדם בין כוס בכוסות: אם נתעברו הנתנין מתנה אחת בנתנין מתנה אחת - יתן הכל מתנה אחת; וכן הנתנין מתן ארבע בנתנין מתן ארבע - יתן הכל מתן ארבע. נתעברו הנתנין מתנה אחת בנתנין שתיים שהן בארבע - יתן הכל מתנה אחת.

נתעברו הנתנין למעלה בנתנין למטה - ישפך הכל לאמה, והזבחים פסולין. אפלו נתעברו שני החטאת עם דם העולה, שמקום הכל למטה - ישפך הכל לאמה...
ג נתעברו הנתנין בפנים בנתנין בחוץ - ישפכו הכל לאמה. ואם לא שאל, ולקח דם התערכת ונתן ממנו בפנים ובחוץ - בין שנתן בפנים וחוץ בחוץ, או בחוץ וחוץ ונתן בפנים, הכל קָשֶׁר.

הלכות תמורה

פרק שלישי

הקרבת התמורה

א כיצד דין התמורות לקרב? תמורת העולה - תקרב עולה. ואם הייתה תמורתה נקבה או בעלת מום - תרעה הנקבה עד שיפיל בה מום, ותמכר, ויביא בדמיה עולה.

תמורת החטאת - תמות, כמו שבארנו בפסולי המקדשין (ו,א). תמורת האשם - תרעה עד שיפיל בה מום, ויפלו דמיה לנדבה.

תמורת השלמים - בפשלמים לכל דבר: טעונה סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק. תמורת התודה - בתודה, אלא שאינה טעונה לחם, כמו שבארנו בפסולי המקדשין (יב,ה).

תמורת הפסח: אם המיר בו קדם חצות יום ארבעה עשר - אין תמורתו קרבה, אלא תרעה עד שיפיל בה מום, ויביא בדמיה שלמים; ואם המיר בו אחר חצות - הרי התמורה עצמה תקרב שלמים.

תמורת הבכור והמעשר - אינן קרבין לעולם, שנאמר בבכור: "לי הוא" (ויקרא כו, כו; לו, ט) - מפי השמועה למדו: הוא קרב ואין תמורתו קרבה; ודין המעשר בבכור. תמורתן תרעה עד שיפיל בה מום, ותאכל. **ב** תמורת הבכור - לכהנים; ותמורת המעשר - לבעלים. וכשם שאין פודין בכור ומעשר שנפל בהן מום, כמו שבארנו בהלכות אסורי מזבח (א,ט), כך אין פודין תמורתן.

הלכות תמידין ומוספין

פרק תשיעי

מוסף ר"ה; סדר קדימות הקרבנות

ה כל קדימה דם החטאת קודם לדם העולה, מפני שדם החטאת מכפר. אברי עולה קודמין לאמורי חטאת, מפני שהעולה כלה לאשים. דם חטאת ואברי עולה - אי זה שירצה יקדים. וכן דם עולה ואמורי חטאת, או דם עולה ודם אשם - אי זה שירצה יקדים.

